

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Også Dansk Folkeparti deler til fulde statsministerens tanke om, at vi skal have en grundig debat. Og vi er fuldstændig overbeviste om og trykke ved, at når vi har haft en sådan god, grundig debat, vil danskerne selvfølgelig også beholde kronen og ikke udskifte den med EU's enhedsvaluta.

Jeg vil så gerne spørge om to ting. For det første: Hvad har statsministeren og regeringen gjort for at leve op til det forslag til vedtagelse, som blev vedtaget med regeringens egne stemmer – jeg tror, det var den 8. december sidste år – hvoraf det fremgår, at regeringen er forpligtet til både at oplyse om fordele og ulemper ved den fælles mønt? Jeg tænker naturligvis på det sidste. Jeg har ikke set et eneste eksempel på, at regeringen har gjort noget for at løfte den del af forslaget.

Det andet er naturligvis spørgsmålet, som fru Pernille Frahm også var inde på, nemlig: når regeringen ikke er i stand til at foranledige en sådan nuanceret diskussion omkring eurospørgsmålet, er statsministeren så ikke ved at have den indstilling, at det er nødvendigt, at vi får en uvildig undersøgelse af konsekvenserne af dansk deltagelse, som nogle mennesker uden for centraladministrationen kan foretage?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg synes, vi skal gå i gang med debatten.

Vi havde for ikke ret lang tid siden en glimrende debat her i Folketinget om fordele og ulemper. Det var jeg så glad for, fordi der havde vi jo lejlighed til at forklare, hvad indholdet er. Det er jo det, jeg ved, hele Danmark simpelt hen savner, længes efter; alt det andet med tidsplan og procedure og jeg ved ikke hvad, interesserer ikke folk. Det, der interesserer folk, er en grundig debat om indholdet, og indholdet har faktisk stor betydning for Danmark.

I disse dage er man i de 11 eurolande i gang med nu i praksis at udmønte et fornuftigt samarbejde. I disse dage ser vi også, at vi har en fornuftigt aftale med eurolandene. Ja, men vi har da en interesse i at sige: Er det nu den aftale, Danmark er bedst tjent med i årene fremover? Og det synes jeg er et rigtig, rigtig godt spørgsmål.

Hvad har vi gjort, hr. Thulesen Dahl? Vi har for det første haft en debat, som jeg ikke håber er den sidste, men den første af en lang række af debatter her i salen.

For det andet har vi jo i enighed afsat en række midler til oplysning. Vi har afsat midler til oplysningsarbejde om euroen, og vi har også afsat midler til Nævnet vedrørende EU-oplysningen, ca. 15 mio. kr. om året i årene 1999-2001 efter vanlige retningslinier, og jeg håber meget, at vi vil se debatten brede sig, i Rådet for Europæisk Politik, her i Folketingssalen og på mangfoldige steder og i stræder, hvor folk kommer, så vi kan få en god og levende debat om indholdet, for det er jo dét, det drejer sig om.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil give statsministeren det helt gratis råd, at han måske skal lade være med på befolkningsvegne at afgøre, hvad folk interesserer sig for. Jeg tror, at der er meget stor interesse for, om der kommer en folkeafstemning, og hvornår den kommer.

Derfor vil jeg godt fuldstændig direkte spørge statsministeren – jeg kan simpelt hen ikke forstå, at statsministeren ikke vil svare på det spørgsmål – om modstandere og tilhængere ikke kan få en aftale med regeringen, ligesom vi havde forud for Amsterdamafstemningen, om, at vi sætter os ned sammen og aftaler en fair og demokratisk fremgangsmåde, en fair og demokratisk tidsplan. Det er da et rimeligt og beskedent ønske at stille til regeringen, og jeg fatter simpelt hen ikke, at statsministeren svarer uden om.

Jeg fatter heller ikke, at statsministeren ikke vil være med til at nedsætte en uvildig kommission, som kan belyse fordele og ulemper. Jeg vil godt spørge: Hvorfor vil man ikke det? Og så vil jeg spørge statsministeren: Har regeringen tænkt sig ligesom under folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten at udsende den ene propagandapjece efter den anden på statens regning, på ministeriernes papir, hvor der alene er jaargumenter?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren er meget optaget af, hvad befolkningen interesserer sig for, og statsministeren er øjensynlig kommet til den konklusion, at den interesserer sig mere for underholdning end for indhold. Det er dét, eller i hvert fald et forsøg på det, statsministeren præsterer her i dag. For statsministeren forholder sig ikke til de spørgsmål, der bliver stillet; derfor må konklusionen jo være, at statsministeren ikke vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet.